

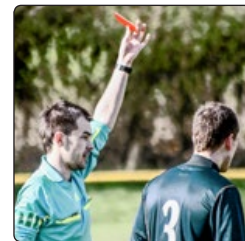
baptist.dk

3

2018

Anerkendt?

[📷] Arkiv

Indhold – Anerkendt?

3 Frihed til at tro?

– leder

4 Religionsforskrækkelse i vækst

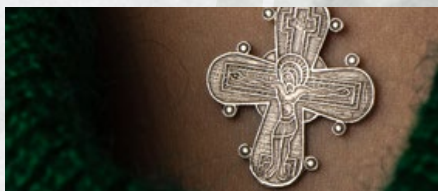
– den danske udvikling

7 Religionsfriheden bliver mere og mere udfordret

– Elijah Brown giver et globalt view

10 Religionsforskrækkelse i det danske samfund

– interview med Mads Christoffersen

14 Den, der lever skjult, lever ikke nødvendigvis godt

– en politisk overvejelse

17 Sådan sikrer vi sunde kirker

– hvordan kan det gøres?

20 Tro, det er noget, vi deler med hinanden, også vores børn!

– om Rachel Turner, der taler på sommerstævnet

22 Et familieeventyr og et værdigrundlag

– portræt af Jonas Norgaard Mortensen

25 Kaldet af Helligånden

– portræt af Sarah og Sang Nawl

28 Jeg drømmer om at blive præst

– teologistuderende Casper Vestergaard

29 Navne

30 Men lige nu er vi her

– menighedsstafetten i Nyrup

32 Guds mangfoldige kirke

– nyt fra europæisk baptistkonference

34 Danske præster til præsteskolens i Rubura!

– udvikling og udfordring

36 Lad os mødes

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 3, 2018 – 165. årgang

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, sortebaervej5@gmail.com
Jamie Cunningham,
tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Renathe Zimmermann,
tlf. 6165 2656, ivrezimmermann@gmail.com
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Aarhus
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 3.000

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 4: 21. september. Deadline 30. juli
Nr. 5: 30. november. Deadline 1. oktober

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet

Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

baptist.dk kan også læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 2299 6483 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Frihed til at tro?

»Du hedder ikke noget, for du er ikke døbt!«

Sådan lød det undertiden på legepladsen i min barndom i 60'erne. Det normale var at være medlem af Folkekirken, og vi, der ikke var døbt som spæde, faldt udenfor.

[≡] Hanne Kiel

[📁] Arkiv

Senere var reaktionen total mangel på interesse, når talen faldt på tro. Kristen tro selvfølgelig. Alt andet var sjældent, eksotisk og derfor interessant.

»Læser du kristendomskundskab?« lød det i 70'erne. Det blev sagt med total forbløffelse ud fra en overbevisning om, at intet menneske ved sin fornufts fulde brug spildte sin tid på noget så antikveret og irrelevant. Kristen tro var jo på vej til at blive historisk, for moderne oplyste mennesker havde intet behov for tro.

Salig i sin egen tro

Piben fik en anden lyd omkring 1990. »Vil du være præst – hvor spændende og interessant ...« I de år voksede den religiøse

interesse. Den var ikke specielt kristen. Det religiøse supermarked blev vores virkelighed. De fleste fandt tro, religion og livstydning vigtig og relevant. Det blev moderne at »springe ud« som praktiserende kristen.

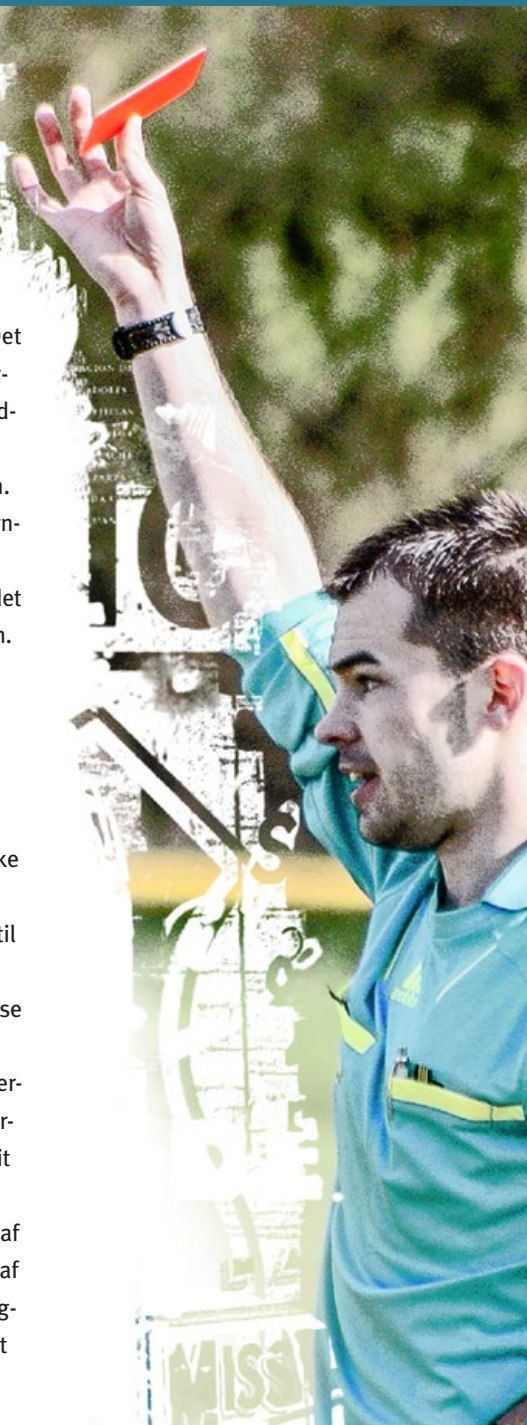
Samtidig blev andre religioner mere synlige i samfundsbilledet. Så synlige, at det forskrækkede nogle. »Religion skal ud af det offentlige rum!« lød det fra statsministeren.

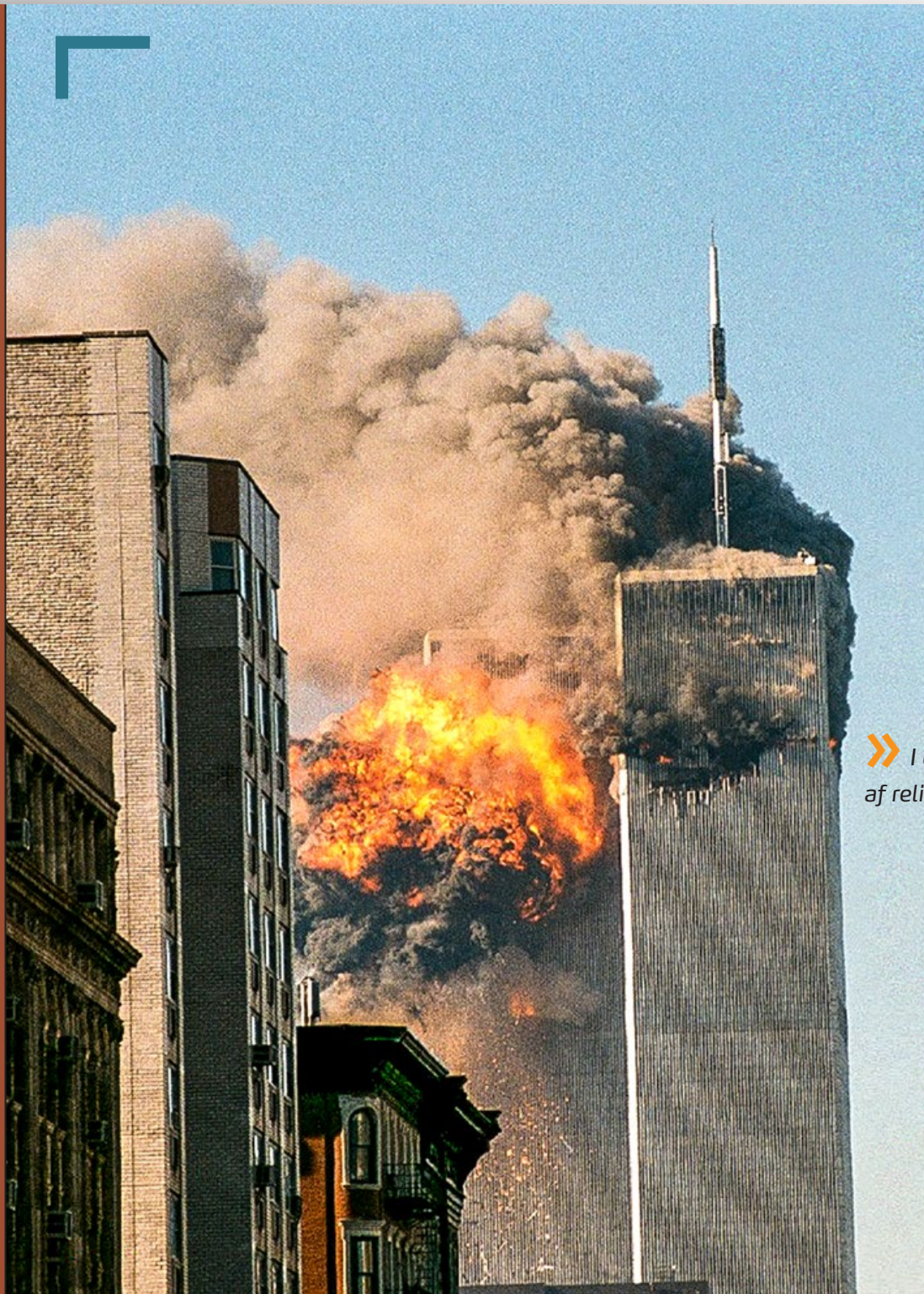
Bekymrende

Nu er den offentlige samtale præget af, at religiøs overbevisning er problematisk og måske ligefrem farlig. Der bliver lovgivet om området som aldrig før i det danske demokratis historie – og det går ud på at beskære, indsnævre og stække friheden til at praktisere sin tro.

Det er den realitet, vi forsøger at belyse i baptist.dk. Derfor titlen: Anerkendt? For spørgsmålet er ikke længere, om vi er anerkendt som trossamfund, men om det anerkendes, at ethvert menneske har ret til frit at tro.

Her kan du læse om konsekvenserne af den afvisende og uforstående opfattelse af (andre) menneskers tro, og om nødvendigheden af at kæmpe for egen og andres ret til frit at tro.

Stærke kræfter i vores samfund opfatter religion som et problem. Som kristen kirke mærker vi i stigende grad resultatet af det pres.

[≡] Tonny Jacobsen
[📷] Flickr - lakerae og Robert J. Fisch

» I de senere år er der skåret skiver af religionsfriheden i Danmark. «

Religionsforskrækkelse i vækst

Da tvillingetårnene på *World Trade Center* styrtede i grus i 2001, indså den vestlige verden, at den stod overfor en ny og farlig fjende. Radikal islam spillede en væsentlig rolle i den diffuse fjendes ideologi. Vestlige ledere var omhyggelige med at undgå at gøre konflikten til en religionskrig mellem islam og kristendom. Og dog var det klart, at der var sprængfarlige konfliktmuligheder mellem radikale tolkninger af den muslimske tro og de vestlige, sekulariserede samfund.

En ny religiøs virkelighed

Danmark fik en brat opvågning med »Muhammedkrisen« i 2006. Danske imamer var året før rejst til Mellemøsten for at opildne til konflikt. Da krisen eksploderede, blev de danske ambassader i Libanon og Iran sat i brand, og dansk eksport til Mellemøsten styrtdykkede.

Danskerne fattede ikke, hvordan det kunne sætte en hel region på den anden ende og gøre Danmark til et terrormål, at et dansk dagblad havde tegnet en karikaturtegning af Muhammed med en bombe i turbanen. Danske kristne er vant til satire, og det er længe siden, det var farligt at gøre grin med Jesus, kirken og den kristne tro.

Religionen ud af det offentlige rum

Således formulerede statsminister Anders

Fogh Rasmussen sin holdning. Han gentog ikke sin udtalelse, men han havde formuleret mange sekularisters programmerklæring: Religionen skal presses tilbage til privatlivet og ikke fylde i det offentlige liv.

Den umiddelbare årsag var uden tvivl forskrækkelsen over de hadefulde reaktioner blandt nogle muslimer på danskeres opfattelse af ytringsfrihed og religiøs satire. Men krisen forenede sig med et hundredårigt gammelt ønske i dele af befolkningen om at slippe af med tro og religion. Radikal islam har for mig at se bragt denne uvilje mod religion og tro for en dag.

Beskæringer af religionsfriheden

Op til 1980-erne kunne sekularisterne varme sig ved tanken om, at religionen var på retur. Når danskerne blev tilstrækkeligt veluddannede og fik gode og trygge liv, ville religionen visne og dø. Men helt uventet bekendte flere og flere danskere en tro på noget overnaturligt i værdiundersøgelser. Samtidig fik vi så en voksende befolkningsgruppe af muslimer, som ikke pakkede deres tro ind i det private rum, og som på væsentlige punkter ikke ville adoptere danskernes livsstil.

Kombinationen af reelle problemer med integration af muslimer og en forståelse

» Religionen skal presses tilbage til privatlivet og ikke fylde i det offentlige liv. «

af det religiøse som et problem i stedet for en ressource, har ført til en giftig cocktail, hvor der i de senere år er skåret skiver af religionsfriheden i Danmark.

»Ordrede forhold« for trossamfund

I 2014 satte daværende social- og integrationsminister Manu Sareen (R) gang i et lovforberedende arbejde, der skulle opfylde løftet i Grundloven om en egentlig lovgivning for »de fra Folkekirken afvigende trossamfund«. Stik imod dansk forvaltningstradition gav Sareen ikke en eneste repræsentant for →

» Kirkesamfundene skulle tydeligvis have minimal indflydelse. «

noget kirkesamfund sæde i udvalget. Vi skulle tydeligvis have minimal indflydelse.

Sareen valgte dog tidligere ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen til formand for udvalget. Og Gammeltoft-Hansen var indstillet på at lave så omfattende høringsrunder, at de berørte trossamfund alligevel blev behørigt inddraget.

Overhalet indenom

Medens udvalget skrev sin betænkning, viste TV2 en dokumentar med den fikse titel »Moskeerne bag sløret«. Her kunne undercover-journalister dokumentere, at imamer gav råd om ægteskab og synet på det danske samfund, som syntes taget ud af den mørkeste middelalder.

Et politisk flertal ville ikke vente på Gammeltoft-Hansen-udvalgets lovforslag, men lavede en lovpakke – den såkaldte »Imamlov« – som angiveligt skulle komme parallelsamfundene til livs. Den væsentligste nyskabelse var, at man som *religiøs* for-

kynder fik snævrere rammer for, hvad man kan sige offentligt, end alle andre offentlige debattører har.

Trosfrihed er ikke en selvfølge

Frygten for islam kombineret med kræfter, der vil fremme sekulariseringen, vil kaste endnu flere politiske initiativer af sig i fremtiden. Vi har netop fået et burkaforbud forklædt som et maskeringsforbud. Der er et borgerforslag på vej om at forbyde drengeomsikring.

Vi kan ikke længere tage den trosfrihed, som tidligere generationer har kæmpet for, for givet. Den må genvindes i vores generation – for vores egen og de kommende generationers skyld.

Tonny Jacobsen:

- formand for bestyrelsen og pressetalsmand for FriKirkeNet
- præst i Bykirken i Vejle, tidligere Vejle Pinsekirke.

Religionsforskelse

Religionsforskelse

Man kan ofte få det indtryk, at troende mennesker nærmest hører til på den lukkede afdeling. Det oplever jeg næsten dagligt som praktiserende muslim.

Den skepsis, jeg oplever, skyldes ikke alene, at jeg er muslim. Den gælder også troende kristne såvel som jøder og muslimer.

Det er vigtigt, at vi insisterer på, at der skal være plads til vores tro i et moderne samfund – også uden for hjemmet, så længe vi ikke pådutter andre den. Det skal

følges op af oplysning, åbenhed og villighed til at indgå i den offentlige samtale om troens plads i vores fælles samfund.

Tarek Ziad Hussein, 25 år
forfatter og debattør
jurastuderende

Religionsfriheden bliver mere og mere udfordret

Baptister blev forfulgt for 500 år siden. Mange steder i verden er religionsfriheden fortsat udfordret. Det fortæller generalsekretær for BWA, Baptist World Alliance, Elijah Brown. Han har indgående viden om trusterne mod religionsfrihed fra sit arbejde som vicepræsident for »21. Century Wilberforce Initiative«, en kristen menneskerettighedsorganisation.

[≡] Elijah M. Brown

[☐] BWA

Her er nogle aktuelle eksempler på, hvor religionsfriheden er truet i dag:

- blasfemilove i Pakistan bliver brugt til at lukke munden på divergerende stemmer
- Rohingya-muslimer i Myanmar bliver flyttet og nægtet statsborgerskab
- folkemord på kristne yazidier og andre i Irak og Syrien
- lovgivning i Rusland for at kontrollere religiøse grupper
- antisemitisme i Europa
- ødelæggelse og lukning af 13.000 kirker i Nigeria, hovedsageligt på grund af Boko Haram
- forsøg fra den cubanske regering på at regulere steder, hvor der tilbedes.

I Asien og Stillehavsområdet, Mellemøsten, Europa, Afrika, Syd- og Nordamerika – alle steder oplever vi restriktioner i forhold til den religiøse frihed. Mennesker fra alle trosretninger fortæller, at de – når de ønsker at udtrykke deres religiøse overbevisning – møder modgang fra regeringer, uanset om de er domineret af kristne, hinduer, muslimer eller sekulære ideologier.

Det vil ikke være rigtigt at sige, at det er enkelte nationer, religioner eller styreformer, der lægger bånd på den religiøse frihed. Ovenikøbet bruger enkeltpersoner som bekendt også deres religionsfrihed og religion til at skade andre.

Tre tendenser

Globalt er der tre tendenser, som påvirker den religiøse frihed negativt. Den første er den vedvarende krise i Mellemøsten, særligt i Syrien og Irak. Som konsekvens af krisen flygter mennesker til Europa, og det øger presset på religionsfriheden. *Pew Research* har noteret, at flere regeringer i Europa aktivt har brugt chikane og magt til at undertrykke religiøse ytringer. Helt præcist er stigningen på 60% – fra 17 lande til 27 lande.

En anden tendens er, at autoritære regeringer forsøger at kontrollere alle aspekter af samfundet. Det sker især i Kina, Eritrea og Rusland. Det er samtidig

» Alle steder oplever vi restriktioner i forhold til den religiøse frihed. «

→ bekymrende, at de sekulære ideologier i Europa bliver stadig mere restriktive og regulerende i forhold til individets mulighed for at udleve sin tro. Det sker ikke kun i Danmark.

En tredje tendens handler om de multinationale aktiviteter. Det inkluderer også terrorisme, den økonomiske udvikling, våben og udbredelsen af ideer og ideologier.

Realiteten for baptisterne

Mange steder i verden står baptisterne overfor væsentlige udfordringer. 78% af alle baptister, 74% af alle baptistkirker og 40% af alle BWA's medlemsorganisationer lever lige nu i et land, hvor religiøs forfølgelse er udbredt eller meget udbredt. Ca. 35 millioner BWA-baptister og 125.000 kirker lever under de vilkår. Her er et par eksempler:

- siden juli 2016 har 25 baptister i Rusland fået bøder svarende til gennemsnitligt to ugers løn for at dele deres tro
- i august 2017 ryddede den sudanske regering en kirke udenfor hovedstaden Khartoum
- i februar 2018 blev Gabriel Ole, diakon i den Centralafrikanske Republik, trukket ud af sin bil og tævet til døde af oprørere
- frem til april 2018 havde to baptistpræster, Latt og Seng, været fængslet i to år i Myanmar.

Når syv ud af ti baptistpræster står overfor høj eller meget høj risiko for forfølgelse, skal baptister være meget mere bevidste om den tilspidsede situation og vise meget større engagement.

Hvad kan vi gøre i dag?

For det første må vi i år – 70 året for FN's menneskerettighedserklæring – insistere på, at religionsfrihed er lige så vigtig som alle andre menneskerettigheder.

For det andet må vi fremme forskning, som påviser sammenhængen mellem religionsfrihed og et blomstrende samfund. Brian Grimm er pionér i en sådan forskning. Den indikerer, at et samfund med en vid udstrækning af religionsfrihed også har en stærk økonomi og større frihed i øvrigt.

For det tredje må vi fortsat engagere os i det offentlige liv med en modig og ydmyg tro. Vi må demonstrere, at vores tro motiverer os og forpligtiger os overfor samfundets trivsel. Vi må oplære den næste generation af baptister i vores værdier, også angående religionsfrihed. Og det er vigtigt at understrege, at baptisterne historisk set på unik måde har lagt vægt på religionsfriheden.

» Syv ud af ti baptistpræster står overfor høj eller meget høj risiko for forfølgelse. «

»Rød onsdag« den 21. november

Desuden må vi dagligt bede for dem, der bliver forfulgt. Støt BWA generøst, fordi vi netop arbejder for at styrke religionsfrihed, hjælper dem, der møder udfordringer og bruger vores ytringsfrihed til at tale for dem, der oplever specifikke restriktioner.

Samtidig vil BWA i de kommende måneder fremhæve særlige muligheder for at stå sammen, blandt andet ved eventet »Red Wednesday« (Rød onsdag) den 21. november. Kirker er opfordret til at sætte rødt lys op på deres bygninger den dag for at øge opmærksomheden og stå sammen i solidaritet med dem, der lider.

Elijah Brown

- blev 1. januar 2018 – som kun 36-årig – generalsekretær for Baptisternes Verdens Alliance, BWA.
- taler ved sommerstævnet 2019 på Lindenberg.

» Religionsfrihed er lige
så vigtig som alle andre
menneskerettigheder. «

Sæt rødt
lys på
kirken
den 21.
november
i solidari-
tet med de
forfulgte.

#REDWEDNESDAY | 21.NOV.18

75% of the world faces religious persecution.
YOU CAN BUILD AWARENESS.

BWA is participating in #RedWednesday in which Baptists are encouraged to floodlight their churches, member body offices and other buildings in red in honor of those who have died for their religious convictions. Wear a red shirt and post it all on social media using #RedWednesday.

One of the lead partners of the initiative is 21Wilberforce.

JOIN THE GLOBAL BAPTIST FAMILY
ON NOVEMBER 21 FOR #REDWEDNESDAY

Religionsforskrækkelse i det danske samfund

Interview med Mads Christoffersen, generalsekretær i Danske Kirkers Råd (DKR), om holdningen til religion blandt danskerne.

[≡] Hanne Kiel

[☒] Rune Hansen og Jan Petersen

Hvordan kommer religionsforskrækkelsen til udtryk i det danske samfund?

På det politiske niveau ser vi en tendens til et stigende antal forslag, der handler om at kontrollere religiøs praksis for at bekæmpe religiøs ekstremisme og parallelsamfund. Med det fokus laver man en lovgivning, der rammer det religiøse område bredt, og som indirekte mistænkeliggør alle, der er religiøse og specifikt de *religiøse forkyndere*.

Tonen i den offentlige debat er meget hård, når det drejer sig om religion generelt og islam specifikt. *Institut for Menneskerettigheder* har undersøgt konsekvenserne af den hårde tone i religionsdebatten. De konkluderer, at det er et demokratisk problem, at mange mennesker fravælger at blande sig i debatten, når det kommer til religion, af frygt for den hårde tone. Det skaber det paradoks, at fordi man hævder sin ret til at tilsvine nogen som en del af ytringsfriheden, så begrænser man ytringsfriheden for andre.

» Som forkæmper for ånds- og trosfrihed bliver DKR undertiden også fortaler for andre religiøse grupper. «

Generelt er der også en del uvidenhed om religion og om trossamfund, så man har tendens til at anskue dem alle ens. Det sker fx, når nogle medier omtaler frikirker og social kontrol – og slår alle religiøse samfund i hartkorn med ekstremisme og parallelsamfund.

Er der tale om islam-forskrækkelse eller forskrækkelse for al religiøsitet – også den kristne?

Både ja og nej. Det handler både om synet på Islam, men også om synet på religion som sådan. Noget af den politiske lovgivning er specifikt rettet mod muslimer, men for ikke at diskriminere rammer lovene alle religiøse mennesker. Samtidig fører religiøs uvidenhed til, at man er indstillet på at begrænse det religiøse.

Hvordan opstår religionsforskrækkelsen?

Den bunder i en blanding af religiøs uvidenhed og fordomme mod det religiøse og så krydres den af mediernes overdrevne fokus på negative fortællinger. Samtidig har den offentlige debatkultur ændret sig gennem de seneste ti år. Den er præget af spontanitet og ikke underlagt den kontrol, der lå i avisernes læserbrevsredaktioner. Der opstår lettere en oppisket stemning.

Den negative holdning til religiøsitet

kommer af polarisering. Måske, fordi verden er blevet mere kompliceret. Der er mange konflikter, og religiøsitet bruges af nogle som forklaringsmodel for at skabe fjendebilleder. De kristne har længe skullet stå til regnskab for korstog og religionskrige, mens muslimer i dag stilles til regnskab for ekstremisme og terror, drengeomskæring og kvindefjendskhed.

Det er blevet hårdere tider for det religiøst anderledes, end det har været længe, og det vurderes især på praksis – ikke så meget på tro.

Hvilke konsekvenser har religionsforskrækkelsen?

Siden grundloven af 1849 har vi værdsat religion som en positiv faktor i samfundet. Hvis forskrækkelsen fortsætter, vil vi på langt sigt miste tilliden til, at det religiøse kan medvirke positivt.

Det vil være godt, hvis forskrækkelsen medfører, at de religiøse ledere begynder at udtrykke religionens positive indflydelse på det personlige liv, på det sociale område og på de større linjer. →

» Det er blevet hårdere tider for det religiøst anderledes, end det har været længe, og det vurderes især på praksis – ikke så meget på tro. «

Kirkerne og de religiøse samfund har fortsat en opgave i at oplyse om, hvad vi laver, og om alt det gode vi bidrager med. Den anden positive fortælling er, at der er tiltagende initiativer på dialog-området både tværreligiøst og tværkirkeligt. Vi kan ikke længere tillade os at koncentrere os om forskellene, men må rykke sammen og se på fællestrækkene.

Hvad er Danske Kirkers Råds funktion?

Vi skal være talerør for kirkerne, så det ikke kun er den enkelte lokale kirke, der skal tage til genmæle, men en fælles kirke-

» Det er et demokratisk problem, at mange mennesker fravælger at blande sig i debatten, når det kommer til religion, af frygt for den hårde tone. «

lig organisation, der replicerer offentligt og politisk.

Som forkæmper for ånds- og trosfrihed bliver DKR undertiden også fortaler for andre religiøse grupper, som fx muslimer og jøder. Konkret har det betydet, at DKR har deltaget i debatten om omskæring af drenge. Borgerforslaget er udtryk for en mistæneliggørelse af anderledes tro. Man kan til enhver tid oplyse om og debattere drengeomskærelse, men et forbud er rettet mod en konkret religiøs praksis, og dermed er der tale om et indgreb i religionsfriheden.

Hjælper det at protestere?

Det gør det. Man kan blive blind for mangfoldighed og forskellighed, så man handler, som var vi alle ens.

I det indledende arbejde til Trosamfundsloven overvejede man at gøre anerkendelse som trossamfund betinget af kirkerens demokratiske struktur i ledelsen og ligestilling mellem kønnene. Det ville have betydet, at Frelsens Hær og Den Katolske Kirke skulle fratages deres anerkendelse. Det lykkedes at undgå sådanne krav ved at protestere, men vi skal ikke hvile på laurbærrene. Vi må gøre indsigelse igen og

igen og igen. Derfor er det væsentligt i fællesskab at følge lovgivning og tendenser i samfundet.

Et andet eksempel er det åbne brev fra DKR til Danmarks Radio om prioriteringen af trosstoffet. Det fik Danmarks Radio til at gå fra en planlagt nedlæggelse af redaktionen til en opprioritering af området.

Det hjælper at gøre indsigelser.

Vigtig ramme om samtaler og samarbejde

Vi arbejder for at styrke den økumeniske dialog og definere, hvad vi er fælles om som kristne på trods af vores indbyrdes forskelle.

I Danmark har vi en særlig situation, fordi én kirke er så langt større end de andre, men alle kirkerne må være fælles om at minde hinanden om, at vi alle er en del af enheden i Kristus på trods af vores forskellighed. Derfor er det økumeniske fællesskab vigtigt for alle kirker – store som små. Danske Kirkers Råd er med til at løfte synet på kirken udover både de trossæssige og de geografiske grænser. Vi er også en del af et globalt fællesskab i den verdensomspændende kirke.

Danske Kirkers Råd

- nationalt råd af kristne kirker og organisationer
- 16 kirkesamfund og 41 kirkelige organisationer og mellemkirkelige stiftsudvalg er medlemmer
- hensigten er samtale og samarbejde
- læs mere på www.danskekirkersraad.dk

Mads Christoffersen

- generalsekretær i Danske Kirkers Råd siden 2008
- tidligere præst ved Brorsons Kirke i København
- økumenisk engageret siden studietiden

Religionsforskel

Baptist?!

Birgitte har et klart blik for sin tros betydning i det daglige. En stille bøn, når alt går i hårdknode, og en taksigelse hver aften er Birgittes opskrift.

Men hun har oplevet, at andre kan være blinde i forhold til baptistkirken. Til en jobsamtale fortalte hun, at hun er baptist-spejder. Det fik indehaveren til at tvivle på hendes motiver. En frikirke – vil hun mon missionere konstant?

Ejeren brugte hele dagen til at overveje

og tilbød så et job, men Birgitte sagde nej tak. En underskrevet kontrakt ville jo ikke få mistilliden til at gå væk.

Birgitte Libak Damsgaard, 42 år:

- ny menighedsforkvinde i Viborg Baptistmenighed.

Den, der lever skjult, lever ikke nødvendigvis godt

›Tro er et af verdens store onder på samme måde som koppe-virus, den er bare sværere at slippe af med!‹ Citatet har efterhånden nogle år på bagen og stammer fra super-ateisten Richard Dawkins.

» Er danskernes syn på religion noget, vi troende skal bekymre os om? «

[≡] Daniel Toft Jakobsen

[🗨️] Per Bækgaard

For Dawkins at se ville verden være et bedre sted uden religion. Som troende menneske er jeg selvfølgelig ikke enig. Men jeg har på fornemmelsen, at flere og flere danskere deler Richard Dawkins syn på religion som noget grundlæggende skadeligt for menneskeheden. Og helt ærligt: Jeg kan godt forstå det.

Hvis jeg ikke selv var troende og udelukkende fik min viden om tro og religion fra medierne, ville jeg måske også ønske al religion hen, hvor peberet gror. For hører man positive historier om tro i medierne? Det hænder da, men oftere kædes religion sammen med konflikt, krig, terror, social kontrol, kvindeundertrykkelse etc.

Julegudstjenester, krybbespil og korset i Dannebrog accepterer de fleste, men troen på absolutte sandheder – og det at bygge sit liv på en bestemt tro – virker mærkeligt og skræmmende på mange. Men er danskernes syn på religion noget, vi troende

skal bekymre os om? Ja, for hvis religionsforskrækkelsen får lov til at vokse yderligere, vil det få alvorlige konsekvenser for de rammer og vilkår, der gælder for tro og religion i samfundet.

Religion er en privatsag

Det synspunkt er allerede ved at udvikle sig til en form for moderne trosbekendelse. Hvis udviklingen fortsætter, kan det ende med, at religiøse symboler og aktiviteter forbydes på fx offentlige institutioner og skoler. Man kan også forestille sig, at religiøse foreninger og friskoler stilles dårligere end andre, fx med hensyn til offentlige tilskud. Det er heller ikke utænkeligt, at staten vil stramme grebet yderligere om de anerkendte trossamfund. Og sådan kunne man fortsætte.

Religion er godt for samfundet

Men hvordan kan vi give danskerne et mere nuanceret, sandfærdigt og forhåbentlig mere positivt syn på religion? For det første skal vi undlade at affeje religionsforskræk-

kelsen og religionskritikken som grundløs. Desværre er der historisk begået mange uhyrligheder i forskellige religioners navn, og det bliver der fortsat. Religionskritik er en essentiel del af et frit samfund, og vi skal lytte oprigtigt til kritikken.

Ikke mindst skal vi selv gå forrest i kampen mod religiøs ekstremisme. Det er aldrig OK at tvinge sin egen tro ned over andre. Vi, der er troende, skal blive endnu bedre til at værne om friheden for dem, der er anderledes end os selv – ikke mindst dem, der fravælger netop den tro, vi selv sætter højt. Men først og fremmest skal vi komme ind i kampen om, hvilke historier medierne fortæller om os. Ind i kampen om, hvilke rammer og vilkår politikerne giver os. Ind i kampen for vores ret til at være synlige som dem, vi er – også i det offentlige rum.

Troende bidrager positivt

Tro og religion bidrager med utrolig meget godt i det danske samfund. For det enkelte menneske giver tro i høj grad livet indhold,

» Religionskritik er en essentiel del af et frit samfund, og vi skal lytte oprigtigt til kritikken. «

→ mening og retning. Det kan ellers være en mangelvare i vores relativt materialistiske samfund. Samtidig bidrager trossamfund og trosbaserede organisationer med vigtigt socialt og kulturelt arbejde. Sådan har det altid været.

På Christiansborg burde vi være begejstrede og taknemmelige for religion – og mindre forskrækkede end tilfældet er. Der er tendenser til religionsforskrækkelse på Christiansborg og i samfundet. Det kommer vi ikke udenom. Og i et religionsforskrækket samfund kan det være fristende som troende at gemme sig selv en smule væk. Den, der lever skjult, lever godt, siger man.

Vi behøver aktivt modspil

Men hvad nu, hvis religionsforskrækkelsen skyldes, at for mange udelukkende får deres viden om religion fra medierne? Og at for få har familie eller venner, som er åbne om deres tro? Måske er det tid til at »springe ud« og fortælle åbent om troen? Både det i vores tro, som flertallet i befolkningen måske vil undre sig over,

og det, som helt åbenlyst bidrager positivt til samfundet.

Måske har vi levet for skjult – og bildt os ind, at det var godt?

Men i et potentielt religionsforskrækket samfund er der ikke brug for, at de troende skjuler sig. Der er brug for troende – også i det offentlige rum, i medierne, på arbejdspladsen osv. Ellers vil de negative historier få lov til at stå for sig

selv. Den, der lever skjult, lever ikke nødvendigvis godt. Religionsforskrækkelsen skal have et aktivt modspil!

Daniel Toft Jakobsen, 40 år

- medlem af Folketinget for Socialdemokratiet siden 2015
- sekretariatsleder i Kristeligt Forbund for Studerende 2005-2011

» På Christiansborg burde vi være begejstrede og taknemmelige for religion – og mindre forskrækkede end tilfældet er. «

Sådan sikrer vi sunde kirker

›Eksternt tilsyn, gennemskuelighed samt mulighed for med- og modspil er det bedste bolværk mod usunde kirker‹, lyder det fra FrikirkeNet.

[≡] Mikael Wandt Laursen,
generalsekretær i FrikirkeNet
[📷] Flickr – Marcin Wichary og
Masa Israel Journey

Guds eller en god idé's navn har mennesker og miljøer opkastet sig til bedrøvelende dommere over alle, der ikke fulgte deres specifikke udgave af sandheden. Også i frikirkerne har vi haft vores del – med sårede mennesker og miskreditering i samfundet til følge.

Derfor har FrikirkeNet siden sin begyndelse i 2004 haft fokus på at fremme sunde kirkelige miljøer, hvor åben dialog, gennemskuelige ledelsesstrukturer og eksternt tilsyn er kardinalpunkter. Netværkets magasin, Domino, har fx flere gange sat fokus på magtmennesker og sekteriske frikirkelige miljøer. Hver gang, en kirke eller organisation har søgt om medlemskab af FrikirkeNet, har det været en del af samtalen med ansøgeren.

Kan vi gøre mere?

Alligevel har sagen fra Byens Kirke i Silkeborg fået FrikirkeNet til at indlede et samarbejde med Red Barnet om at udarbejde nye retningslinjer for vores børne- og ungdomsarbejde, så vi ikke kun opfylder

lovens krav om børneattester, men tillige har retningslinjer for samvær mellem børn/unge og medarbejdere. Dertil kommer handlingsplaner i tilfælde af grænseoverskridende adfærd samt et årligt tilbagevendende fokus på, hvordan medarbejderne kan spotte symptomer på grænseoverskridende adfærd.

Ikke at sådanne elementer er nye i vores børne- og ungdomsforeningers arbejde, men nogle gange kan et eksternt blik opdage ting, vi selv har overset. Derfor har vi bedt om Red Barnets kommentarer til, hvordan vi kan gøre det endnu bedre.

» FriKirkeNet har fokus på at fremme sunde kirkelige miljøer, hvor åben dialog, gennemskuelige ledelsesstrukturer og eksternt tilsyn er kardinalpunkter. «

2. Vi ønsker at være troværdige i vores omgang med penge:

- FriKirkeNet er medlem af ISOBRO. Dermed er alle medlemmer forpligtet på at have offentligt tilgængelige regnskaber
- Alle medlemmer skal have en klar adskillelse mellem organisationens økonomi og privatpersoners økonomi. Ved opløsning af en kirke må kirkens formue ikke tilgå medlemmer i kirken
- Der må ikke kunne rejses berettiget tvivl om, hvorvidt ledere i kirker har misbrugt deres indflydelse som åndelig rådgivere med henblik på at opnå arvemæssig begunstiggelse eller donationer.

Modspil bør efterspørges

I forhold til princippet om relationel ansvarlighed har FriKirkeNet understreget betydningen af, at ingen leder står alene i tjenesten. Vi har pointeret, at det at stå til ansvar over for nogen – ofte en-to akkrediterede præster fra andre frikirker – er afgørende for en kirkes mulighed for at bevare sig selv sund på den lange bane.

Det er også vigtigt at have en ledelsesmodel, hvor modspil er naturligt, nødvendigt og bliver efterspurgt. Et helt menighedsråd skal ikke være tvunget til at gå, fordi deres bekymring ikke bliver taget seriøst. Så må præsten holde for og forlade sin plads.

Man bør som leder og ledelse af en frikirke vise den ydmyghed, der er forbundet med at stå til ansvar, og man bør tilstræbe gennemsigtighed i både økonomiske, lære- og ledelsesmæssige forhold. Hvis det efterleves, vil magtsyge ledere, radikalisering og udvikling af sekteriske tendenser få trange kår.

Kort om FriKirkeNet

- FriKirkeNet er en dansk paraplyorganisation for en række frikirkelige trossamfund og enkeltstående kirker
- FriKirkeNet arbejder for at
 - sikre gode vilkår for forkyndelsen af det kristne evangelium
 - fremme tillidskabende og samfundsengagerede frikirker
 - fremme det kristne menneskesyn
- FriKirkenet har cirka 100 medlemskirker og organisationer fra trossamfund som fx Apostolsk kirke, Mosaik (nyt navn på de danske pinsekirker), Missionsforbundet, Vineyard, Hillsong og BaptistKirken

Principper på skrift

Silkeborg-sagen har også betydet, at vi har nedfældet fem etiske principper for medlemmer af FriKirkeNet. Principperne har hele tiden været der og finder anvendelse ved samtaler med ansøgere, der ønsker medlemskab af FriKirkeNet. De kan ses på www.frikirkenet.dk/side/om-frikirkenet

Især de to første principper handler om at sikre sunde kirker. De følger i kort form her:

1. Vi ønsker at leve i relationel ansvarlighed som ledere og som kirker:

- Det er sund praksis, at alle kirker og præster har rådgivere, som de vandrer sammen med i en forpligtende relation
- Medlemskirker og -organisationer skal have en organisatorisk struktur, der sikrer, at enkeltpersoner ikke kan få enerådende myndighed i kirken. Alle i lederskab skal stå til ansvar overfor nogen, som har myndighed til at fyre eller afsætte dem
- Det er sund praksis, at vi taler med mennesker eller kirker, som vi er uenige med, i stedet for om dem
- Vi ønsker at være transparente, også når vi har begået fejl. Den ønskede transparens skal dog tage hensyn til vores tavshedspligt.

Religionsforskjel

Samarbejde udelukket

Niels Christian Nielsen skulle som udsendt af BaptistKirken i 1995 hjælpe hjemvendte flygtninge i Burundi med køkkengrej og såsød. En anden organisation uddelte mad. Lokalt aftalte man at hjælpes ad.

»Den aftale holdt ikke længe«, fortæller Niels Christian. »Vi fik besked om, at den anden organisation ikke samarbejdede med en religiøs organisation. Alt blev delt ud, men det tog meget længere tid.«

»Organisationer, som arbejder på ste-

der i verden med meget komplicerede forhold, er nødt til at have faste regler.« Derfor har Niels Christian stadig respekt for den organisation. »Men«, erkender han, »da vi stod midt i krisen, virkede overordnede regler totalt uforståelige.«

Tro, det er noget, vi deler med hinanden – også vores børn!

Jeg håber, du vil møde Rachel Turner på dette års sommerstævne. Så vil hun helt sikkert hjælpe dig med at møde dine børn!

[≡] Rasmus Elkjær Larsen

[📷] Kurt Bøgsted

Troen er for mange noget helt essentielt. En gudgiven gave, som vi pakker ud gennem hele livet. Men hvornår får vi egentlig den nådegave: At kunne tro på en levende, kærlig Gud?

Her kommer ikke en teologisk redegørelse for troens mysterium, men blot en fokusering på den påstand, at børn tror, fra de er helt små. Mon ikke kristne kan blive enige om, at vi alle er skabt med troens mulighed, selvom ikke alle oplever at få et personligt trosliv?

Forældrene giver grundlaget

Rachel Turner deler ikke blot sin egen tro med sine egne børn. Hun har gjort det til sin tjeneste at hjælpe forældre med at dele deres tro med deres egne børn. Hun kalder det for »Parenting for faith«. Det har en lidt bredere nuance end »Forældre for tro«. Hun bruger den viden, vi længe har haft også i Danmark, at søndagsskoler og børneklubber slet ikke har tid nok til trosfor-

» Vi viser børn troslivet igennem vores trosliv og lader dem gøre deres egne erfaringer. «

midling i forhold til, hvor meget tid forældre har sammen med deres egne børn.

Vi kender det fra børnehaverne og skolerne. De kan ikke løfte opgaven med at stimulere og give tilstrækkelig læring til børnene, uden at forældrene supplerer med omsorg, lektielæsning, leg og godnathistorier. Men når det gælder trosformidling til børn, så er søndagsskolerne og børneklubberne supplementet. Forældreren er basis!

Del den tro, du har

Mange forældre har vanskeligt ved at dele troen med ungerne. Det bliver let lidt akavet, kunstigt og teoretisk. Her er Rachel Turner klar i mælet. Du skal blot dele den tro, du har. Det behøver ikke være så vanskeligt. Du skal blot lade dine børn få del i dit trosliv. Lad dem se, at du også beder, og hvordan du gør det. Bed gerne sammen med dem. Lad dem opleve, at deres eget

» Søndagsskolerne og børneklubberne er supplementet. Forældreren er basis! «

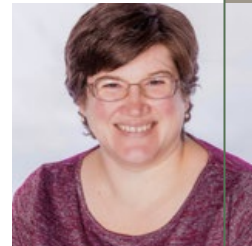
trosliv bliver forankret i Gud i deres hverdag, og lad dem blive inspireret af, hvordan du lever dit liv med Gud.

Det handler kort sagt om, at vi tør vejlede vores egne børn, at vi viser dem troslivet igennem vores trosliv og lader dem gøre deres egne erfaringer. Så opstår de mest fantastiske gudsforhold, som ofte har brug for lidt vejledning og modning, efterhånden som livet udvikler sig.

Inspirerende underviser

Rachel Turner er sjov, personlig og en inspirerende underviser. Hun deler af sin viden fra sit arbejde og sit privatliv. Hun viser, at trosformidling til børn ikke behøver at være vanskelig, men hun lader os også se, hvordan vi er enten gode eller dårlige rollemødder for de mindste, når de skal gå deres første skridt i troen på Gud. Så det er ikke helt ligegyldigt, hvordan vi griber det an.

Kom og lad dig inspirere til trosformidling i børnehøjde, når Rachel Turner kalder alle voksne til at dele troen med de yngste. Tro er nemlig noget, vi deler med hinanden.

Rachel Turner

- har siden 2005 udviklet tanker om at udruste forældrene til at varetage børnenes trosoplæring
- har arbejdet i flere kirker som familiepædagog, børnepædagog og ungdomspædagog
- rådgiver, holder foredrag og kurser for forældre og kirkeledere
- arbejder ud fra »Parenting for Faith«, der blev tilknyttet »The Bible Reading Fellowship« i 2016

Rasmus Elkjær Larsen

- præst i Aabenraa Frikirke
- deltidsansat i Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund med fokus på »Børn og Familiearbejde og lederudvikling«

Et familieeventyr og et værdivalg

Jonas

»Vi ser arbejdet som både et familieeventyr, en dannelsesrejse og et værdivalg for global retfærdighed og udvikling i en højere sags tjeneste. En stor gave og opgave.«

Jonas' ansættelse gælder perioden fra 1. august 2018 til 31. juli 2020.

Selma

»I skolen har vi lige haft om FNs Verdensmål. Folk, der er fattige og mangler penge og er syge – de burde have mad og rent vand og et rigtigt hus. Så jeg håber, at vi kan hjælpe dem.«

Selma er 12 år.

Jonas Norgaard Mortensen er fra 1. august ansat som udviklingskonsulent for BaptistKirken og skal samarbejde med AEBR i Rwanda og UEBB i Burundi. Jonas, hustruen Hanne og deres tre børn i alderen 6-16 år har tidligere været i Rwanda og Burundi en måned hos deres venner Line og Rasmus Hylleberg, så de kender landene og BaptistKirkens partnere og projekter.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Jonas Norgaard Mortensen

Jonas og familien har bl.a. boet tre år i Egypten og arbejdet for Danmission: »Det giver familielivet et stærkt sammenhold at være udsendt – og udsat. Vi ser et vigtigt, trosfyldt og værdibaseret formål, som simpelthen giver livsfylde, læring og dyb mening. Arbejdet og tjenesten er både et familieeventyr, en dannelsesrejse og et værdivalg for global retfærdighed og udvikling i en højere sags tjeneste. Det er både en stor gave og opgave." Det siger Jonas. I 2015 hjalp de Rasmus og Line i gang med at kommunikere, som de gjorde så godt under deres tjeneste.

Kabalen gik op

»Da vi hørte om stillingen som udviklingsarbejder, arbejdede vi meget målrettet på at finde ud af, om BaptistKirken og arbejdet var det rigtige match. Tingene lagde sig

Hanne

»Jeg glæder mig til at få et bredere udsyn på verden – og berige mine børn med et andet perspektiv på tilværelsen.«
Hanne er opvokset på en gård mellem Ikast og Hammerum i Midtjylland. Hun er uddannet biolog.

så forunderligt til rette, at vi nu er klar til at blive sendt i arbejde og tjeneste for BaptistKirken.«

Det er en stor kabale at flytte en familie på fem til Kigali. Men den er gået op. Johan og Selma er kommet ind på KICS – Kigali International Community School – i Kigali. Den skole gik Line og Rasmus' børn også på: »Det var en forudsætning for vores udsendelse, at vores store pige, Oline på 16 år, kunne fortsætte sit gymnasiestudie. Det er muligt på Green Hill Academy i Kigali, som er en af de få skoler i hele Afrika, der udbyder den internationale gymnasielinje »IB«, hvor Oline kan tage 2. og 3. g, mens vi bor i Kigali.«

Hannes arbejdsgiver i Dansk Miljørådgivning har været så fleksibel, at Hanne kan fortsætte sin ansættelse fra en langdistancearbejdsplads i Kigali. Huset i Ry er lejet ud, og de har lejet et hus i Kigali, som de kan flytte ind i, når de lander den 3. august.

» Stor respekt for historien

Hvad er BaptistKirkens styrker og svagheder, når du ser på os udefra?

»Jeg har altid beundret BaptistKirken for en sund balance mellem følelser og fornuft, frihed og fællesskab, forankring og fornyelse. En balance, jeg ser i teologien, i kirkelivet og i samfundsengagementet hos baptister«, fortæller Jonas, der er vokset op i Apostolsk Kirke, hvor både hans morfar og farfar var præster.

Oline

»Det er fuldstændig fantastisk at få mulighed for at tage en uddannelse i udlandet og bo i Afrika – og få en oplevelse og forståelse for denne verden, for en ny kultur og for udviklingsarbejde.«
Oline er 16 år og skal tage 2. og 3. g på Green Hill Academy i Kigali.

»BaptistKirkens historie både skræmmer og fascinerer. Baptister er blevet forfulgt af magthavere, i perioder forført af egne utopier, men har fundet frem til en dyrekøbt og værdifuld forståelse af religionsfrihed, demokrati, personligt engagement, mindretalsbeskyttelse og magtdeling. De værdier ser jeg hos baptister i alt fra et kirkesyn, hvor den enkelte menighed er selvstyrende, over forsvaret for frie og lige rettigheder for alle til et engagement for det fælles bedste. Det har jeg meget stor respekt for. Det motiverer mig. Og det kan jeg i meget høj grad identificere mig med.«

Optimist på baptisters vegne

Jonas er meget optimistisk på BaptistKirkens vegne: »Den kamp og det opbrud, der er nu mellem det globale og nationale,

Johan

»Jeg glæder mig til at få nogle nye venner i skolen. De er sådan sorte i hovedet og har sort hår. Jeg ved ikke, om de er flinke, men jeg tror, at de er flinke. Men jeg tror, at Gud og børnehavevoksne passer på os.«
Johan er 6 år og skal gå på Kigali International Community School sammen med Selma.

minoriteter og majoriteter, individuelle rettigheder overfor fælles kultur og sikkerhed, minder meget om den tid i reformationen, hvor baptisterne voksede frem. Fordi det ligger dybt i baptisternes DNA at navigere i de spændinger, har BaptistKirken en særlig forudsætning for at forstå og bidrage til tidsånden og sikre oplysning til tidsforvirringen. Både i Danmark og i Centralafrika.«

Jonas Norgaard Mortensen

- er gift med Hanne Skovgaard, og sammen har de tre børn i alderen 6 til 16 år. Jonas er forfatter til flere bøger om menneskesyn og velfærd, kommer fra en stilling som administrerende direktør i et psykolog- og konsulentfirma og har bl.a. været kommunikationschef i Krifa og i Dansk Ungdoms Fællesråd.
- Ansættelsen er toårig og støttes af Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling, DMRU.

Se også artiklerne »Et økumenisk eksperiment« og »Mission er filantropi« på <http://baptist.dk>, hvor du kan læse mere om Jonas og familien.

Kaldet af Helligånden

Ægteparret Sarah og Sang Nawl er begge chin-præster – i hver sin menighed med 330 km imellem. I Esbjerg og Frederikshavn. Og de er karismatiske på mere end én måde.

[≡] [🗨] Lone Møller-Hansen

Sang Nawl (udtales Nol) er ungdommelig, men 47 år. Under ordinationen i Frederikshavn Baptistkirke og indsættelsen som præst i Chin Emmanuel Church i Frederikshavn er hans kone, Sarah, tolk. Begge udstråler myndighed. Hun er en elsket præst i sin menighed i Esbjerg, hvor de bor.

Sarah og Sang Nawl kommer fra Chin-regionen i Burma, mødte hinanden i Malaysia og blev gift dér. Sarah havde fire års teologisk baptistuddannelse fra Indien. I 2004 kom de til Danmark, og Sang Nawl blev hurtigt formand for Chin Christian Fellowship Danmark. Der var allerede da ca. 1.000 chin'er i Danmark.

Der er to chin-menigheder i Esbjerg. Sang Nawl og Sarah er medlemmer i dén, der tilsluttede sig FrikirkeNet og ikke BaptistKirken, Chin Mission Church, CMC.

Vækkelse

Det lå ikke i kortene, at Sarah skulle være præst. Hun ville være missionær eller lærer. I 2010 ramte en vækkelse de unge i menigheden. Hun brød sig ikke om det, når de græd, bad og profeterede. Det er ikke noget, de har lært i menigheden!

»Men det var lige som beskrevet i Apostlenes Gerninger. Helligånden faldt over menigheden. De unge sagde mærkelige ting. Blandt andet ›Sarah, Gud har brug for dig i sit rige. Du har noget i dig, du må ikke bare blive siddende. Bed til Gud!‹ En dag, hvor jeg fastede og bad, rakte jeg hænderne i vejret, og Ånden sagde Halleluja. Det plejer jeg ikke, og jeg tænkte: ›Hvorfor kan jeg ikke lide Halleluja?‹ Efter syv gange ›Halleluja‹ kom tungetalen. Jeg har aldrig fået undervisning om Helligånden i Indien. Dér sagde man, at dens virkninger stoppede efter Apostlenes Gerninger.«

Tungen sad fast i ganen

Sang Nawl kom hjem. Sarah ville sige til ham, at hun ikke troede på tungetalen, men tungen sad fast i ganen. Hun kunne intet sige. Hun begyndte at synge, Helligånden tog ordet, og Sarah kunne ikke

» Hun kunne intet sige. Hun begyndte at synge, Helligånden tog ordet, og Sarah kunne ikke fornægte det. «

→ fornægte det. Senere kom menighedens ældste for at bede hende blive menighedens præst. De ville have en præst, der var døbt i Helligånden. Hun forberedte sit nej. Hun havde set i Burma, hvor svært det var at være kvindelig præst.

»Jeg vidste indeni, at det var dét, Gud ville, men jeg strittede imod. Men jeg kunne ikke sige nej. Min krop gik i krampe. Det her er ikke mit valg og ikke min drøm.«

3K eller bibelskole?

Sang Nawl arbejdede som fabriksarbejder, men han ville gerne være evangelist. Allerede i 2008-09 vågnede han hver nat i en hel måned og hørte Gud sige: »Gå og forkynd evangeliet«. »Jeg smed ham ud af soveværelset, for han lå og snakkede hver nat«, fortæller Sarah.

De besluttede at tage på bibelskole. Overvejede 3K i Aarhus og fastede og bad igen. Denne gang spurgte Ånden: »Hvad har du brug for?« Sarah svarede: »Jeg har

brug for åndelig undervisning. Jeg er i tvivl om mine gaver, og hvordan kan jeg så være præst i CMC under en vækkelse.«

De valgte at læse på Apostolsk Højskole i Kolding, men økonomien tyngede. Sarah tjente op til 35.000 kr. om måneden som tolk. Hvordan skulle de klare sig uden indtægt? Sarah kæmpede med Gud så voldsomt, at hun en gang kørte over for rødt lys!

Sang forsikrede hende: »Når Gud har kaldet os, sørger han også for det, vi har brug for.«

Gud sørger for os!

Sarah fortæller videre: »En nat, hvor jeg ikke kunne sove, stod jeg op og bad med lukkede øjne. Så følte jeg dråber af isvand på mit bryst, men jeg var slet ikke våd. I det øjeblik fik jeg fred i hjertet og bekymrede mig ikke længere om, hvordan vi skulle få råd.«

De havde penge til et halvt år, og derefter gik der tre måneder, hvor de *ingen* penge havde. De spiste i kantinen og skammede sig over ikke at kunne betale. Og tænkte: »Har vi hørt forkert? Hvis det var Gud, ville der så gå så lang tid uden penge?« Sang var sikker: »Gud lærte os at være afhængige af ham!«

Dengang havde ingen af dem undervist eller prædiket. De fik en forespørgsel fra en svensk chin-menighed, og første gang de var der, blev en ung mand helbredt for kræft. Ovenikøbet en buddhist, der ikke ville være kristen.

Sarah og Sang Nawl begyndte at rejse rundt i Europa, til Canada og USA, og hver gang gik pengene til deres studier. Efter to år på bibelskolen vendte de hjem til Esbjerg, hvor Sarah har været præst siden 2011.

Lever af tro

Fra 2012 har de ikke haft fast løn. Ingen af dem har modtaget dagpenge eller lignende. De lever af tro: »Vi har fået gaven at bede for folk. Fem gange har vi bedt for barnløse par, der derefter har fået et barn. Det er fantastisk. Vi kan ikke sige nej til Gud«, fortæller Sarah.

En weekend hver måned tager Sang Nawl rejsen til Frederikshavn. Seks timer med bus og tog. Her mødes han med ledelsen i CEC, besøger hjemmene – det betyder meget for chin'erne – og holder gudstjeneste om søndagen.

»Han siger aldrig, at han er træt. Han er altid glad, når han kommer hjem«, fortæller Sarah. Sang Nawl nikker. Det har betydet alverden for ham at blive ordineret, for nu må han døbe og forrette nadver. Til sommer skal de til USA igen og have deres to børn med – en hel måned. Det karismatiske par har mod på livet og på tjenesten for Gud. Nu med fornyet kraft.

» Når Gud har kaldet os, sørger han også for det, vi har brug for. «

» Det har betydet
alverden for ham at
blive ordineret, for
nu må han døbe og
forrette nadver. «

Jeg drømmer om at blive præst

Casper Vestergård er 23 år og gift med Maria. I 2014 flyttede han til Aalborg fra Nordsjælland, hvor han er vokset op. Det gjorde han dels for at komme tættere på Maria, som boede nær Thisted, og dels fordi han havde et par gode venner i Aalborg.

» Det var nok for mig til at beslutte, at jeg ville tro på og følge Jesus. «

[] Vibeke Dalsgaard

[] Lise Melkær Andersen

Casper er vokset op med kristendommen – den har altid fyldt ret meget i hans hjem: »Jeg er for eksempel opvokset med at gå i kirke om søndagen og har gået det meste af min skoletid på en kristen skole.«

Casper oplevede, at hans forældre var gode til at introducere ham for en personlig tro. Det gjorde de både gennem deres eget eksempel – hvordan de levede – og igennem det, de fortalte. Casper pointerer dog, at han har fået stor frihed til selv at vælge sin egen vej.

fald var det nok for mig til at beslutte, at jeg ville tro på og følge Jesus. Siden da har jeg haft en længsel efter at kende Jesus bedre og gøre ham kendt for andre.«

Teologi – en velsignelse og en udfordring

Motivationen til at læse teologi udspringer også fra denne længsel. Casper stu-

derer nu teologi på 8. semester på Århus Universitet, og han forventer at afslutte sin bachelor denne sommer. Herefter skal uddannelsen fortsættes med kandidatgraden.

Længslen efter at lære om Jesus har gjort teologien både til en velsignelse og en udfordring. Casper fortæller: »At studere teologi som en akademisk disciplin kan også være en udfordring, fordi det kan blive for deskriptivt – altså for beskrivende og for overfladisk – og fjernet fra den personlige tro.«

Oplevelse af Guds nærvær

Casper fortæller: »Da jeg var omkring 15 år, havde jeg en omvendelsesoplevelse, som på mange måder forvandlede mit liv. Et gift ungdomsleder-par fra min daværende kirke åbnede deres liv og hjem. De lærte mig meget om Jesus og om livet i mine teenageår. På et tidspunkt tog vi på en kristen lejr i Tyskland, hvor jeg til et lovsangmøde fik en ret stærk oplevelse af Guds nærvær. Det er svært at forklare, men i hvert

Han fortæller også, at studiet har beriget ham på mange områder. Casper har lært mange nye ting og forstået vigtige nuancer: »Jeg elsker at studere teologi«, fortæller Casper, »og alle fag på studiet er så spændende, at jeg har haft svært ved at vælge. Jeg kan se, at de alle vil give mig noget.«

Menighedsengagement

Ved siden af studiet arbejder Casper i Bethelkirken som en af lederne i ungdomskirken – der kaldes »Dagligstuen« – som er et led i ungdomstiltaget »Åbenkirke«. »Hver onsdag«, fortæller Casper, »er der ungdomsmøder med lovsang, bøn og spændende taler ud fra forskellige serier«.

Der har været serier som omhandlede: »Hvad er kirke?«, »Åndeligt eller underligt?«, »Ligesom Jesus« og »Dating, sex og Jesus«. Casper leder også en netværksgruppe, som hovedsageligt er rettet mod nydanskere.

»Jeg får derudover lov til et par gange om måneden at forkynde i kirker eller ungdomsgrupper, og det er, hvad jeg stiler mod som endemål, for når jeg er færdig med teologistudiet, kunne jeg godt drømme om at blive præst.« Casper sammenfatter: »Mit mål både nu og i fremtiden er jo i bund og grund, som jeg tidligere fortalte, til stadighed at lære Jesus bedre at kende og gøre ham kendt for andre.«

Døbt

Sindal

04.04.2018:

Andrea Søndergaard Olesen, f. 31.08.2005

Døde

Brande

Villy Emanuel Christensen, født 20.08.1924, døbt 27.08.1944 i Sæby, døde 12.05.2018

Hjørring

Grethe Hyldgaard, født 07.05.1927, døbt 26.03.1989 i Hjørring, døde 21.04.2018

Midtsjælland

Poul Villy Pedersen, født 22.03.1931, døbt 16.09.1951 i Skee, døde 31.03.2018

Oure

Minna Rasmussen, født 21.04.1931, døbt 25.07.1948 i Oure, døde 25.04.2018

Pandrup-Birkelse

Esben Leo Jensen, født 22.12.1935, døbt 06.04.1958 i Brovst, død 09.02.2018

Poul Pilgaard, født 14.12.1938, døbt 20.11.1955 i Pandrup, døde 03.03.2018
Børge Aarup Jacobsen, født 20.05.1919, døbt 13.12.1981 i Birkelse, døde 25.04.2018

Roskilde

Gunner Carl Jensen, født 19.11.1937, døbt 11.12.1955 i Roskilde, døde 21.04.2018

Sæby

Kurt Lund Mørkbak, født 15.09.1939, døbt 01.04.1956 i Sæby, døde 19.03.2018

Østhimmerland

Aase Viola Hebbelstrup, f. Hansen, født 18.02.1933, døbt 14.12.1947 i Birkelse, døde 31.03.2018

Grete Marie Marcussen, f. Henriksen, født 03.09.1926, døbt 25.12.1938 i Sindal, døde 11.04.2018

Bethelkirken, Aalborg

Robert Stavad Madsen, født 05.10.1934, døbt 13.02.1949 i Bethelkirken, Aalborg, døde 13.03.2018

Kaj Lillenskjold Jensen, født 03.08.1936, døbt 17.11.1957, døde 15.04.2018

Preben Birkebo, født 07.05.1941, døbt 10.10.1954 i Bethelkirken, døde 18.05.2018

Religionsforskul

Kan det give problemer at være baptistpræst?

Jå, desværre

Jeg var for nogle år siden præst for en kvinde, hvis mand tilhørte Folkekirken. Han blev alvorligt syg, og jeg besøgte ham naturligvis både hjemme og på sygehuset. Da han skulle begraves, valgte hustruen efter hans ønske, at det skulle ske fra sognekirken, men hun bad mig tale. Sognepræsten sagde nej.

Så ringede jeg ham op og fik da lov til det, men jeg måtte acceptere, at jordpåkastelsen blev varetaget af ham: »Det skal jo varetages af en gejstlig.« Dertil havde jeg ingen kommentarer.

Baptistpræstens ordination var ikke god nok.

Bjarne Willer

Vrå menighed har sendt stafetten videre til Midtjællands Baptistmenighed med spørgsmålet:
»Hvad gør I for at holde modet oppe?«

Men lige nu er vi her

Menigheden blev stiftet i 1857 og var en af de første og største menigheder båret af et bondesamfund med mange karle og piger. Højeste medlemstal har været omkring 300. Nu er vi næsten 70 medlemmer.

[≡] Oluf Jensen

[📷] Private

Vi samles omkring 25-30 til gudstjeneste hver søndag, og det er medlemmernes trofasthed og offervilje, som bærer vores gode økonomi. Vi er absolut i en situation, hvor vi kan se, at vi ansvarsfuldt må forbedre os på en afslutning som selvstændig menighed i Nyrup.

Byens kirke

Vi har som menighedsråd og menighed forsøgt – og forsøger stadig – at være byens kirke. Især har vi aktiviteter sammen med Nyrup Borgerforening, hvor vi har tre faste fællesskabsaftener om året med godt fremmøde.

Det er også blevet en god tradition med *Senior Sommerdage* hvert år i juni. Evangelisk Alliances bedeuge er også en fin anledning for fællesskab med nabosogne, frikirken i Stenlille og Missionsforbundet i Sorø.

Åbent hus

Vi har gode og store bygninger i Nyrup, som vi prøver at udnytte. Her holder Alzheimerforeningen, KLF og vores – gennem mange år trofaste – hornorkester deres møder. En aftenskole, LOF, er også indbudt. Kirkesalen egner sig godt til koncerter, og vi ser frem til en spændende søndag den 11. november med »The Spirit of New Orleans«.

Projekter

Som det fremgår af projektmappen, har vi fastholdt vores støtte til Tabea (Tjerno-

» Vi har som menighedsråd og menighed forsøgt – og forsøger stadig – at være byens kirke. «

bylbørn), Børn i Cairo, Sat-7 og vores blad *baptist.dk*. Vi har derudover en god flok spejdere i den tidligere kirke i Skee. Vi har også en trofast gruppe kvinder i KvindeNetværket samt tre hjemmegrupper.

Jubilæum

Vi havde i 2017 et godt jubilæumsarrangement. Mange var involveret, og der var flere festlige indslag. Men det drejede sig jo om »det, der var engang!«

Fremtiden

Modet fejler ikke noget, men vi må ansvarligt tage stilling til den reelle fremtid. Vi håber på en fælles gennearbejdet løsning og satser på en kærlig og velovervejet ny struktur.

Men lige nu er vi her – og vi ønsker at bringe Jesus Kristus ud og at være byens kirke.

Menigheden sender stafetten videre til Aarhus med spørgsmålet:

»Hvilke muligheder og udfordringer er der ved at være en storbykirke?«

Jubilæum. Kaffebord i pyramidesalen.

Jubilæumsfest. Lars Jakobsen udklædt.

Jubilæumsfest. Nyrup Hornorkester.

» Vi kan se, at vi ansvarsfuldt må forberede os på en afslutning som selvstændig menighed. «

Fællesskabsaftnen. Spisefællesskab.

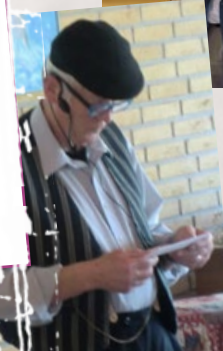
»Himmelske far!

Tak for, at jeg får lov til at leve som dit barn.
Du ved, hvor jeg er, og hvordan jeg har det.
Tak for, at jeg er i din hånd, både når jeg er glad, og når jeg er fortvivlet.
Når jeg hører og ser, hvad der sker rundt om, både nær ved mig og langt borte,
så er det svært at holde modet oppe.
Hjælp mig til ikke at glemme, at alle tider er i din hånd.
Tak for håbet, som du giver os, håbet om dit kommende rige, og mens vi venter, så lad mig leve som kristen og tjene dér, hvor du vil have mig.«

Bøn af Knud Sørensen, citeret fra Kristeligt Dagblad

Jubilæumsfest. Leif Nielsen spillede til søndags-skolesange. Oluf Jensen udklædt.

Guds mangfoldige kirke

For tredive år siden blev der i Vesten bedt meget for det såkaldte 10-40-vindue, som er bællet mellem den 10. og 40. nordlige breddegrad. Et område, som var kendetegnet ved kun i meget begrænset omfang at være nået med evangeliet.

[] Morten Filemon Olsen

[] Toma Magda og Tim Haines

De seneste år har vi oplevet, at en stor gruppe af mennesker fra de ovenfor nævnte breddegrader er kommet til vores del af verden som flygtninge. Mange danske baptistkirker har også oplevet, at fællesskabet er vokset og blevet udvidet med mennesker fra andre dele af verden.

Samtidig vokser antallet af kristne også i 10-40-vinduet, hvor mennesker møder Jesus i drømme, hvor undergrundskirker ikke kan skjule evangeliet for dagens lys af ren begejstring, og hvor lokale kirker viser flygtninge og internt fordrevne Guds kær-

lighed ved at dække helt basale menneskelige behov.

Guds kirke er grænseløs. Vi skal ikke holde krampagtigt fast i vores egen kirkekultur, hvis den ikke kan rumme flygtninge, for så er der nok noget galt med vores kultur. Hvis vi frygter de fremmede, fejler vi som kirke. Guds kirke er i sin natur – og var fra sin begyndelse – mangfoldig.

» Hvis vi frygter de fremmede, fejler vi som kirke. «

» En deltager bemærkede, at strømmen af flygtninge til Europa måske kan vise sig at være en velsignelse. «

Troede de var glemt

Netop hjemvendte fra en europæisk baptistkonference om flygtninge og integration er Gilbert Rukundo og jeg fyldt med ny indsigt i flygtningesituationen i Europa og ikke mindst i de europæiske baptistkirker. Vi har mødt repræsentanter og hørt historier fra eksempelvis Balkan, hvor kirker arbejder blandt flygtninge i transit. De behandles ofte dårligt af den lokale befolkning, hvor nogle forsøger at gøre en forretning ud af andres lidelser. Vi har hørt om internt fordrevne i Ukraine, som fortæller, at de troede, de var glemt, indtil kirken rakte ud med brød og vand for at dække deres basale behov.

Muslimere møder Jesus

Vi hørte også om flygtninge, der har nået deres mål i eksempelvis Tyskland, Sverige og England, og som her søger kirkernes fællesskab og undervisning eller møder kirkerne gennem diakonalt arbejde.

Mange af flygtningene har muslimsk baggrund, men har brug for praktisk hjælp og fællesskab for at falde godt til i det nye samfund. Ofte er de troende mennesker, som har lyst til at tale om livets store spørgsmål, som mange mennesker i vores sekulære verden ikke altid er så åbne for.

Mange kommer også til tro på Jesus og bliver begejstrede vidner for deres egne landsmænd, mens de må lide mange tab af samme årsag.

Krise eller nåde?

På konferencen sang vi Graham Kendricks »Shine, Jesus, Shine«. I sangen synger vi »Flood the nations with grace and mercy.«¹ Det, der i Danmark mest blev omtalt som en flygtningekrise, er i andre lande blevet kendt som en flygtningestrøm. En deltager bemærkede, at *strømmen* af flygtninge til Europa måske kan vise sig at være en velsignelse, der kommer til at vise os mere af Guds *nåde* og *barmhjertighed* gennem mennesker fra andre folkeslag.

Nadver med tårer

En præst fra Sverige fortalte rørende om en oplevelse i sin lokale kirke. Han havde en dag stået foran sin menighed ved uddeling af nadveren, hvor menigheden gik op for at tage imod. Få år tidligere havde det været en menighed af udelukkende ældre, etniske svenskere. Da han stod der og så menneskemængden foran sig med repræsentanter fra alle kontinenter og i alle aldre, kom han med tårer trillende ned ad ansigtet til at tænke på profetien: »Der var en

stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne.«²

Morten Filemon Olsen, 27 år:

- socialrådgiver, arbejder med integration og ydelser
- medlem af Odense Baptistmenighed

1) »Oversvøm folkeslagene med nåde og barmhjertighed.«

2) Johannes Åbenbaring kap. 7, vers 9

Danske præster til præsteskolen i Rubura!

Baptistkirken i Burundi er udfordret på mange områder. Befolkningen oplever sult og nød. Politisk er landet ustabil – og økonomisk rammer internationale organisationers blokade hårdt. Og sådan kunne man blive ved.

[≡] Morten Kofoed

[📷] Rasmus Hylleberg

Men en anden historie er, at i mange år har danske og burundiske baptister sammen plantet menigheder og uddannet præster, evangelister og nu også ungdomsledere på skolen i Rubura.

Kirken i Burundi har taget missionskaldet alvorligt, og i de seneste 30 år har man plantet over 80 nye kirker. Der er nu 97 selvstændige menigheder og 60-80 satellitkirker, der venter på at blive selvstændige. Og for at blive selvstændig, skal man have en præst! Til sommer færdiggør 27 præster deres uddannelse. De skal ordineres næste år og indsættes i tjeneste i lokale menigheder.

Behov for nye præster

Burunderne er rigtig gode til mission og missionskampagner, men det kniber med midlerne til uddannelse. Det kan vi samarbejde om. Kirkevæksten og alderen hos en række præster skaber et fortsat behov for

» Et nyt og vigtigt element i studieplanen er også at involvere danske undervisere. «

nye medarbejdere. Således er der stadig menigheder uden præster. De betjenes af evangelister, og med det forventede antal nye menigheder, der ønsker at blive selvstændige, kommer man de næste fire år til at mangle godt 50 nye præster.

Nyt pensum for præsteskolens

Den nuværende studieplan har ikke været revideret i mange år, men når de 27 nye præster dimitterer til sommer, går man fra august over til at uddanne kommende studerende efter en ny studieplan, der er udviklet i et samarbejde mellem Burundi og Danmark. I Burundi har præsteskolens leder og lærere deltaget, mens Jakob Vagner fra Roskilde menighed og Baptistkirkens tidligere formand Bent Hylleberg har bidraget fra dansk side.

Jakob tilbragte sammen med familien tre måneder i Rubura i begyndelsen af 2017, og udover at undervise var han også med til at udvikle den nye læseplan i tæt samarbejde med skolen. Sideløbende med opdatering af studieplanen er vi også gået i gang med at videreuddanne underviserne på præsteskolens. Over de næste tre år har

vi forpligtet os til at støtte en del af lærernes videreuddannelse på universiteter i Uganda og Kenya, så nogle opnår bachelorniveau og andre en kandidatgrad.

Præsteskolens – en del af Rubura-projektet

I Rubura er præsterne ikke kun på skolebænken, men de tager også deres tårn i marken. Det er der to grunde til. For det første er det de færreste menigheder, der kan lønne deres præster ordentligt. Derfor er det nødvendigt for præsterne at have andre indtægter, hvis de skal kunne forsørge de ofte store familier.

For det andet har præsterne også en stor udviklingsopgave at løfte i lokalsamfundene. Her er landbrugsaktiviteter vigtige. Derfor indeholder uddannelsen undervisning i forbedrede landbrugsmetoder. Her benyttes demonstrationscentret i Rubura, ligesom erfaringer fra landbrugsprojekter i området inddrages.

Opfordring og udfordring til danske menigheder

Uddannelse af de lokale undervisere gør det indtil videre ikke alene. Et nyt og vigtigt element i studieplanen er også at involvere danske undervisere. Erfaringen med

» Kirkevæksten og alderen hos en række præster skaber et fortsat behov for nye medarbejdere. «

danske undervisere i Rubura er rigtig god. Udover Jakob Vagner har blandt andre Ole Lundegaard opholdt sig i Rubura i en længere periode for at undervise.

Der er allerede flere danske præster og menigheder, der har ønsket at bidrage til missionen ved at sende deres præst på kombineret undervisnings- og studieorlov til Rubura, men der er plads til flere. Vi håber, at 4-5 præster kan kombinere undervisning og orlov i løbet af de næste tre år i Ruburas rolige omgivelser og komme inspirerede og motiverede hjem – samtidig med at de løfter en vigtig opgave i Burundi.

Præsteskolens og uddannelse af undervisere kan støttes af både menigheder og private ved indbetaling på MobilePay 2299 6483 eller på konto 3201 10042879 mrk. projekt 6.

Lad os mødes ...

Du kender vendingen. I farten vinker du. Du har ikke tid, men lyst til at stoppe og dyrke relationen. Du giver udtryk for din hensigt i det korte: »Lad os mødes!« Og så haster du videre – videre i din dag, videre i dit liv.

[] Benny Klarholt

[] Daria Shevtsova

At mødes er ikke blot at afsætte tid, men en beslutning om nærvær, om at være til stede. Mange tænker på svaret, mens en ven, medarbejder eller bekendt fortæller. Og vi mærker lysten til at forklare os, når et menneske har taget mod til sig og måske fortalt, hvordan vi virker – eller har gjort noget, der indvirker på det menneske. Og forklaringen har det med at blive bortforklaring.

At mødes er noget ganske andet

I samtale er det at tie stille, at lytte og at undre sig. Når du undrer dig, er du spørgende og giver plads. Du giver efter for at

møde i stedet for at forholde dig til – eller at trække din bedste fordom af hus.

En kvinde sagde til et par veninder: »Jeg ville så gerne være en del af jer«. Svaret fra den adspurgte veninde lød: »Men inviterede vi dig ikke med i byen? Ville vi ikke sidde sammen med dig ved firmafesten? Og satte vi os ikke sammen med dig i frokoststuen?« Hvordan ville det have lydt, hvis hun ikke var blevet mødt med forklaring, men veninderne i stedet havde spurgt ind til, hvordan de kunne åbne sig og tage hende ind i deres relation?

I mange parforhold taler man sammen på den samme måde – den ene forbereder sig på sit indlæg, mens den anden fremfører sit. Man tror, man taler sammen, men møder ikke hinanden med nysgerrighed og udvikling.

PP

DANMARK

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476

Afsender: Baptistkirken i Danmark, Lærdalsgade 7, st. tv., DK-2300 København S, ISSN 1901-4635